

A Szabó József Geológiai Szakközépiskola barlang
csoportjának 1978.évi jelentése

Az évet elméleti előadásokkal kezdtük, a hideg idején bes egymásnak az elsősegélynyújtásról, Magyarország barlangjairól különböző barlangok keletkezéséről. Amint az időjárás kedvezett, elkezdtük a Keselőhegyi barlang bejáratának feltérképezését. Erre a felszíni munkálatra február elején kerülhetett sor. Addig néhány gyakorló turán vettünk részt, melyeket főleg a Keselőhegyi és a Vértes László barlangban bonyolítottunk le. Az új tagok zöme nem rendelkezett megfelelő tapasztalatokkal, ezért volt erre szükség. Legnagyobb örömmre nagy létszámmal és lelkesedéssel vettek részt a kiképzésben.

Később rátértünk egyik fontos feladatunkra a Keselő-hegyi barlangban: a Nagyterem tetejére egy hágcsót építettünk be, mely a közlekedést biztonságossá és valamivel könnyebbé tette.

Ez a munka rengeteg időt vett igénybe, ugyanis először 2db kb 12cm mély lyukat kellett vésni a falba, a szegek rögzítése cementtel történt. Erre a két szegre akasztottuk a hágcsót. Szükséges volt még plusz egy szeg elhelyezése, hogy a hágcsón mászó személyt biztosíthassuk. Időközben véget ért a tanév, a nyár folyamán nem tudtuk a megkezdett feladatokat folytatni.

A munkát újból szeptember 16-án kezdtük meg. Ezuttal is véstük a lyukat tovább. Ezt követő két leszállás után az alpinszegek a falba kerültek. Cementtel tömtük meg a lyuk többi részét, így biztonságosan rögzítettük. Ezek után mégsem a hágcsót vittük le, mert egy olyan esemény jött közbe, hogy felhagytunk ezzel a feladattal.

Már elődeink is észrevették a Keselő-hegy É-i részén levő tárnából nyíló kb 20m mély, átlagosan 1m széles, kb 25-30m hosszú hasadékot, de a további kutatást félretették, és lassan szinte teljesen feledésbe merült. Október 15-én erőt vett rajtunk a kíváncsiság, ezért felkerestük a számunkra ismeretlen, csak mesében létező barlangot. Mi is lementünk az aljára, és kerestük a folytatást. Már-már indulunk felfelé, amikor az egyik falrész és az álfenék tompán kongott a kopogtatásokra, ütésekre. Óriási lelkesedéssel kezdtük kaparni az álfenéket, szerszámok híján pusztá kézzel. Akkor természetesen jelentős eredményt nem értünk el. Kapóra jött a KISZ-nap, így már csütörtökön újra a barlangban dolgoztunk. Némi törmelék elhordása után

nagyobb kövekbe ütköztünk. Kemény munka árán egy vékony repedés keletkezett a fal mellett, melyen néhány apró követ dobtunk le. Biztatóan koccantak lent, ez fokozta munkakedvünket, amire nagy szükségünk volt, mert egyre nagyobb kövekkel kellett megbirkóznunk.

Az álfenék áttörése még ezt követően 5 leszállás után sikerült, december 10-én.

December 16-án lemásztunk a lyukon, amely az álfenék áttörésekor keletkezett. Kb 10m-t jutottunk le, amikor újabb álfenékkel találkoztunk. Ezt is elkezdtük bontani, a kutatás jelenleg itt tart. Az új részben szép borsókövekre bukkantunk. A barlang jelentős része füstös, kormos. Ez a kezdeti szépséghiba a régebben itt folyó bányászathoz tulajdonítható / robbantások, kisvasut közlekedése /. A füstös falak miatt lett a neve Füstös barlang. A füstön kívül a barlang falán több érdekesség látható: kb 1m² területen vörös kötőanyagú mészkőbreccsa, közel 1m²-nyi felületen kalcitmező, egyes helyeken limonitos agyagkitöltés. A víz munkája néhol a falat kicsipkázta.

Október 22-én mászástechnikai gyakorlatokat végeztünk a Turul-sziklákon. A kötélhágcsó berakására október 28-án került sor. Miután kirögzítettük a két alpinszegre /pauszrajz/, lemásztunk a Nagyterembe, ahol munkánk jutalmául gyönyörködtünk a hófehér aragonitmezőben. Többen először voltunk lent, ezért nagy élményt jelentett ez a túra.

A következő leszállás szintén a Keselő-hegyi barlangba történt.

Talajmechanikai furókkal kutatófurásokat végeztünk a Magányos terem alján, hogy megállapítsuk az ott levő kérdéses álfenék vastagságát.

Ez azonban nem sikerült, mert a furók kb 1m után megrekedtek.

Tehát annyi bizonyos, hogy kb 1m vastag agyagréteget kell majd eltávolítani, és az ez alatt húzódó réteg vastagságát, milyenségét nem ismerjük. Amennyiben a felszínről legurult, bemosódó darabokról van szó, akkor kilátás van arra, hogy a Magányos terem mélyebb, mint jelenleg ismerjük.

November 26-án a Lóczy Lajos barlangkutató csoport tagjai látogattak meg barlangunkat. A Keselő-hegyi hasadékot kerestük fel, majd néhányan megnézték a Füstös barlangot és a tárnát. Mindkét hely elnyerte tetszésüket. Túra közben sok tapasztalatot és élményt cseréltünk ki.

Végül meghívtak minket közös turára a Budai-és a Pilis-hegységbe.

A meghívást örömmel elfogadtuk.

Az ezt követő hétvégeken a Füstös barlangban dolgoztunk, az álfenéket bontottuk. Az év utolsó turája a Keselő-hegyi barlangban volt.

Fixpontok a Hajmosóig voltak berakva, a leszállás folyamán kivéstük a további pontok helyét, egész a Nagyterem aljáig. Amikor készen voltunk lemásztunk a Szellem- és a Kebel-termen keresztül a barlang eddig ismert legalsó szintjéhez, a Dagonyához. Fáradtan, de élményekben gazdagon fejeztük be a turát és ezzel együtt az 1978- évi tevékenységünket is.

Tatabánya, 1979 január

Bedor Sándor
szakkörvezető tanár